

РЕШЕНИЕ

№ 1072

гр. София, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-A, в закрито заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариана Георгиева

Членове: Виолета Йовчева
Димитър Ковачев

като разгледа докладваното от Виолета Йовчева Въззивно гражданско дело № 20221100501453 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435, ал.1, т. 3 ГПК.

Образувано е по жалба на „М.Ф.М.“ АД срещу постановление от 13.08.2021г. на ЧСИ Б. по изп.д. № 20148380407831, с което е прекратено производството по делото на основание чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК.

Жалбоподателят – взискател поддържа, че обжалваното постановление е неправилно, тъй като на 13.08.2021г. е депозирал молба за спиране на производството до постановяване на тълкувателно дело по т.д. № 2/2021г. на ОСГТК на ВКС. Сочи, че поставеният за разрешаване от цитираното ТР въпрос – „Прекъсва ли погасителната давност изпълнително действие, извършено след като е настъпила перемпция по изпълнителното дело?“, е от значение за настоящото дело. С оглед така заявените доводи, моли съда да отмени обжалваното постановление и да спре изпълнителното производство до постановяване на ТР по т.д. № 2/2021г. на ВКС, ОСГТК.

Ответникът А.Ф.А.в оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. Поддържа, че е налице настъпила на 13.08.2016г. перемпция, тъй като взискателят не е поддържал висящността на изпълнителното производство в продължение на период от две години. Сочи, че не са налице основания за спиране на производството, по арг. от чл. 432 ГПК, тъй като съдебният изпълнител няма такова правомощие и не е налице сочената преюдициалност.

По делото са депозирани мотиви от ЧСИ Б., в които е изложено становище за неоснователност на жалбата.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в жалбата и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено

следното:

Изпълнително дело № 20148380407831 по описа на ЧСИ Б. е образувано по молба от 22.07.2014г. на взыскателя „М.Ф.М.“ АД въз основа на изпълнителен лист от 23.06.2014г., издаден по гр.д.№ 18630/2013г. на РС – Варна. С молбата взыскателят е възложил на основание чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ на съдебния изпълнител да проучи имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи и други, както и да определи начина на изпълнението.

По делото не е спорно и се установява от приложеното изп. дело, че за периода от 13.08.2014г. до 16.12.2016г., когато е депозирана молба от взыскателя за извършване на справка в НОИ и в АВп, не са извършвани никакви действия. Впоследствие са подадени нови молби от взыскателя през 2017 г. и 2018г. за извършване на справки, в които се съдържат и искания за налагане на заповед, а през м. юли 2019г. е налице реализиран заповед. През м. октомври 2019г. е подадена нова молба от взыскателя за извършване на изпълнителни действия.

С молба от 06.08.2021г. длъжникът А.Ф.А.в е поискал прекратяване на изпълнителното производство, поради настъпила перемпция на основание чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК.

С обжалваното постановление от 13.08.2021г. на ЧСИ Б. е прекратено производството по изпълнителното дело.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Подадената жалба от длъжника в изпълнителното производство е депозирана в срока по чл. 436, ал.1 ГПК, срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Молбата за прекратяване на производството пред съдебния изпълнител е подадена единствено на основание чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК, което определя предмета на проверка в настоящото съдебно производство.

Относно твърденията за настъпила перемпция, доводите на съдебния изпълнител за наличие на предпоставките ѝ в случая, се споделят изцяло от настоящия състав. Съгласно чл.433, ал.1, т.8 ГПК, изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато взыскателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка. Прекратяването на изпълнителното производство поради т.нар. перемпция настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правнорелевантни факти. Смисълът на тази правна норма е свързан с това, че в изпълнителният процес взыскателят има задължението със своите действия да поддържа неговата висящност, която не е обусловена само от подадената молба за образуване на изпълнителното производство и липсата на

предпоставки за неговото прекратяване. Движението на изпълнителното производство зависи от вискателя, от това какви изпълнителни способности ще иска да бъдат приложени от съдебния изпълнител, от искането за повтаряне на неуспешните изпълнителни действия и прилагането на нови изпълнителни способности. В настоящия случай се установява поддържаното от жалбоподателя основание за прекратяване на изпълнителното производство по чл.433, ал.1, т.8 ГПК - поради това, че вискателят не е поискал извършване на изпълнителни действия в продължение на две години. Това обстоятелство не е спорно по делото. Обстоятелството, че са налице извършени изпълнителни действия след настъпилата перемпция, не налага различен извод по настоящото дело.

В настоящото производство не може да бъде преценявано наличието на погасителна давност, поради което доводите в частната жалба относно наличието на преюдициалност на т.д. № 3/2020г. на ОСГТК на ВКС /грешно цитирано в жалбата/, с оглед поставения за разрешаване в него въпрос „Прекъсва ли погасителната давност изпълнително действие, извършено след като е настъпила перемпция по изпълнителното дело?“, са неоснователни. Поставеният въпрос би бил преюдициален за спор по чл. 439 ГПК, в който е релевирано възражение за погасителна давност на подлежащото на принудително изпълнение вземане, но е неотносим за представките на перемпцията. Перемпцията и давността са различни правни институти, като перемпцията е без значение за давността – така решение № 37/24.02.2021г. по гр.д. № 1747/2020г. на ВКС, IV ГО. В мотивите на цитираното решение се сочи, че давността изключва принудителното изпълнение /но пред съдебния изпълнител длъжникът не може да се позове на нея и съдебният изпълнител не може да я зачете/, а перемпцията не го изключва – напротив, тя предполага неудовлетворена нужда от принудително изпълнение, но въпреки това съдебният изпълнител е длъжен да я зачете. Двугодишният срок за перемпция започва да тече от първия момент, в който не се осъществява изпълнение, т.е. осъществяването на всички поискани способности е приключило /успешно или безуспешно/ или поисканите не могат да се осъществят по причина, за която вискателят отговаря – след направеното искане не е внесъл такси, разноски, не е оказал необходимото съдействие и така осуетява прилагането на съответния способ. В случая такова бездействие безспорно е налице за периода м. август 2014г. – м. август 2016г.

Отделно от изложеното, искането в жалбата за спиране на изпълнителното производство на соченото основание е неоснователно, тъй като правомощие за спиране на съдебно производство поради висящо тълкувателно дело има само касационната инстанция по иски производствa – арт. от т. 1 от ТР № 8/07.05.2014г.по т.д. № 8/2013г. на ВКС, ОСГТК.

При така изложените съображения, жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна като краен резултат.

Относно обстоятелството дали е налице прекъсване на давността с извършените впоследствие изпълнителни действия, следва да се отбележи, че съгласно горецитираната съдебна практика, при направено искане за нов способ след настъпила перемпция и прекратено по право изпълнително

производство, съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново изпълнително дело, като новото искане на взискателя прекъсва давността независимо дали съдебният изпълнител е образувал или не ново такова. Мотивите на касационната инстанция са, че липсата на образувано ново изпълнително дело не вреди на кредитора и нито ползва, нито вреди на длъжника, тъй като представлява канцеларско действие на съдебния изпълнител, относимо към дисциплинарната му отговорост.

С оглед изложеното, след връщане на делото съдебният изпълнител следва да прецени дали са налице предпоставките за образуване на ново изпълнително дело.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на „М.Ф.М.“ АД срещу постановление от 13.08.2021г. на ЧСИ Б. по изп.д. № 20148380407831, с което е прекратено производството по делото на основание чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК, като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____